

บทที่ 5

การสะกดคำของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิติภาษา

การทดสอบการสะกดคำโดยคำที่ใช้ทดสอบได้จากกฎของการสะกดคำลำดับจากง่ายไปหายาก กล่าวคือ กฎที่มีลักษณะซับซ้อนด้วยสาเหตุหลายประการ ได้แก่

ประเภทของพยัญชนะต้น 3 กลุ่ม ; อักษรกลาง, อักษรสูงและอักษรต่ำ ล้วนแต่มีความสัมพันธ์กับการใช้รูปวรรณยุกต์ ในการกำหนดเสียงวรรณยุกต์ในคำนั้น ๆ และขึ้นอยู่กับโครงสร้างพยางค์ ไม่ว่าโครงสร้างพยางค์ที่ลงท้ายด้วยเสียงกักหรือพยางค์ตาย ทั้งพยางค์ตายสระเสียงสั้นและพยางค์ตายสระเสียงยาว อีกทั้งโครงสร้างพยางค์ที่ลงท้ายด้วยเสียงไม่กัก (เสียงนาสิกและเสียงเปิด) หรือพยางค์เป็น โดยนำความซับซ้อนของการใช้วรรณยุกต์นี้ มาจัดลำดับความยากง่ายในการสะกดคำจะเรียงตามลำดับ ได้เป็นกฎ 5 ข้อ ดังนี้

ชนิดที่ 1 กลุ่มคำเป็น

กฎข้อที่ 1 คำพยางค์เป็นสระยาวไม่มีพยัญชนะท้าย, มีและไม่มีรูปวรรณยุกต์ (ไม่มีรูป, รูปเอก, รูปโท, รูปตรี, รูปจัตวา) แทนด้วย CV:

กฎข้อที่ 2 คำพยางค์เป็นสระสั้นหรือยาวพยัญชนะท้ายเสียงไม่กัก (มาตราแม่ กน, กง, กม, เกย, เกอว), มีและไม่มีรูปวรรณยุกต์ แทนด้วย CV:C_ก

ชนิดที่ 2 กลุ่มคำตาย

กฎข้อที่ 3 คำพยางค์ตายสระสั้น, ไม่มีพยัญชนะท้าย, มีและไม่มีรูปวรรณยุกต์ แทนด้วย CVC,

กฎข้อที่ 4 คำพยางค์ตายสระสั้น, พยัญชนะท้ายเสียงกัก (มาตราแม่ กก, กค, กบ), มีและไม่มีรูปวรรณยุกต์ แทนด้วย CVC_ก

กฎข้อที่ 5 คำพยางค์ตายสระยาวพยัญชนะท้ายเสียงกัก (มาตราแม่ กก, กค, กบ), มีและไม่มีรูปวรรณยุกต์ แทนด้วย CV:C_ก

การลำดับความซับซ้อนของกฎการสะกดคำได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่า การสะกดผิดจะมีมากน้อยตามลำดับความยากง่ายในการสะกดคำที่พบในคนปกติ คือ รูปแบบที่เรียงจาก กฎข้อที่ 1, กฎข้อที่ 2, กฎข้อที่ 3, กฎข้อที่ 4 และกฎข้อที่ 5 ตามลำดับ แต่ผลการสอบที่ได้จากผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิติภาษาทั้ง 5 คน และคนปกติ 5 คน ที่มีระดับการศึกษา, อายุและสถานภาพทางสังคมตามผู้ป่วยวิปถิติภาษาพบรูปแบบดังแสดงในตารางที่ 5.1 (ก) และ (ข)

ตารางที่ 5.1 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนค่าที่สะสมคิดและเขียนไม่ได้ของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษา (ก) และคนปกติ (ข)

(ก)

กลุ่มตัวอย่าง \	โครงสร้างพยางค์	ข้อผิดพลาดในพยางค์เป็น		ข้อผิดพลาดในพยางค์ตาย		
		1. CV:	2. CV:C _N	3.CVC _r	4. CVC _o	5. CV:C _o
A ₁		36.36	39.39	61.11	60.00	66.67
A ₂		36.36	54.54	66.67	46.67	72.22
A ₃		9.09	15.15	61.11	33.33	38.89
A ₄		18.18	12.12	50.01	26.67	38.89
A ₅		18.18	6.06	55.55	20.00	38.89
ข้อผิดพลาดเฉลี่ย		24.54		49.11		

(ข)

กลุ่มตัวอย่าง \	โครงสร้างพยางค์	ข้อผิดพลาดในพยางค์เป็น		ข้อผิดพลาดในพยางค์ตาย		
		1. CV:	2. CV:C _N	3.CVC _r	4. CVC _o	5. CV:C _o
N ₁		9.09	9.09	0.00	0.00	38.89
N ₂		3.03	9.09	22.22	13.33	5.56
N ₃		0.00	0.00	0.00	20.00	11.11
N ₄		3.03	3.03	0.00	6.67	16.67
N ₅		9.09	9.09	22.22	6.67	16.67
ข้อผิดพลาดเฉลี่ย		5.45		12.00		

- A₁   แทนผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษาเพศชาย อาชีพครู, อายุ 49 ปี, จบการศึกษาระดับปริญญาตรี
- N₁   แทนบุคคลปกติเพศชายอาชีพรับราชการทหาร, อายุ 53 ปี, จบการศึกษาระดับปริญญาตรี
- A₂   แทนผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษาเพศชาย นักศึกษา, อายุ 24 ปี, กำลังศึกษาระดับอนุปริญญา
- N₂   แทนบุคคลปกติเพศชาย อาชีพรับราชการ, จบการศึกษาระดับอนุปริญญา
- A₃   แทนผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษาเพศชาย อาชีพพนักงานธุรกิจ, อายุ 65 ปี, จบการศึกษาระดับปริญญาโท
- N₃   แทนบุคคลปกติเพศชาย อาชีพนักแต่งเพลง, อายุ 63 ปี, จบการศึกษาระดับปริญญาตรี

- A_4 แทนผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษาเพศหญิง แม่บ้าน, อายุ 74 ปี, จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6
- N_4 แทนบุคคลปกติเพศหญิง แม่บ้าน, อายุ 63 ปี, จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6
- A_5 แทนผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษาเพศชาย, อาชีพรับราชการเป็นปลัดอำเภอ, อายุ 55 ปี, จบการศึกษาระดับปริญญาตรี
- N_5 แทนบุคคลปกติเพศชาย อาชีพเสมียน, อายุ 58 ปี, จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
- และ A_1 ถึง A_6 จัดลำดับตามลักษณะอาการแสดงของผู้ป่วยเรียงจากมากไปน้อย ขณะทำการทดสอบ

จากเปอร์เซ็นต์ของจำนวนคำที่สะกดผิดทั้งจากผิดวรรณยุกต์, ผิดประเภทอื่น ๆ และเขียนไม่ได้ดังตาราง จะเห็นว่า ผู้ป่วยคนที่ 1 ที่มีรูปแบบการสะกดคำผิด เรียงตามจำนวนคำที่สะกดผิด โดยผิดน้อยไปหามาก ($CV_;$, $CV:C_N$, CVC_0 , CVC_1 , $CV:C_0$; กฎข้อที่ 1, กฎข้อที่ 2, กฎข้อที่ 4, กฎข้อที่ 3 และ 5 ตามลำดับ) แต่คนปกติที่เป็นคู่กัน กลับมีรูปแบบที่ต่างออกไปตามเปอร์เซ็นต์คำที่สะกดผิด คือ กฎข้อที่ 1 ที่เท่ากับกฎข้อที่ 2, กฎข้อที่ 5 ($CV_;$, $CV:C_N$), $CV:C_0$

ผู้ป่วยคนที่ 2 มีรูปแบบการสะกดคำผิดเป็น กฎข้อที่ 1, ข้อ 4, ข้อ 2, ข้อ 3, ข้อ 5 คือ $CV_;$, CVC_0 , $CV:C_N$, CVC_1 , $CV:C_0$ แต่คนปกติกลับมีรูปแบบการสะกดผิดเป็น กฎข้อ 1, ข้อ 5, ข้อ 2, ข้อ 4, ข้อ 3 คือ $CV_;$, $CV:C_0$, $CV:C_N$, CVC_0 , CVC_1

ผู้ป่วยคนที่ 3 มีรูปแบบการสะกดคำผิดต่างออกไป คือ กฎข้อ 1, ข้อ 2, ข้อ 4, ข้อ 5, ข้อ 3 $CV_;$, $CV:C_N$, CVC_0 , $CV:C_0$, CVC_1 แต่คนปกติที่เป็นคู่กันมีรูปแบบตามเปอร์เซ็นต์คำที่สะกดผิด เรียงลำดับจาก กฎข้อ 5, กฎข้อ 4 คือ $CV:C_0$, CVC_0

ผู้ป่วยคนที่ 4 และผู้ป่วยคนที่ 5 มีรูปแบบการสะกดคำผิดเหมือนกันคือ เรียงจากผิดน้อยไปหาผิดมากได้ กฎข้อ 2, ข้อ 1, ข้อ 4, ข้อ 5, ข้อ 3 แต่คนปกติคนที่ 4 มีรูปแบบการสะกดคำต่างไปจากการสะกดคำโดยเรียงจาก กฎข้อ 1 ที่เท่ากับข้อ 2, กฎข้อ 4, กฎข้อ 5 คือ ($CV_;$, $CV:C_N$), CVC_0 , $CV:C_0$ ส่วนคนปกติคนที่ 5 มีรูปแบบการสะกดคำเรียงจาก กฎข้อ 4, ข้อ 1 ที่เท่ากับข้อ 2, ข้อ 5 และข้อ 3 คือ CVC_0 , ($CV_;$, $CV:C_N$), $CV:C_0$, CVC_1

นอกจากรูปแบบการสะกดคำผิดทั้งผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษาและคนปกติที่พบแล้ว ยังพบอีกว่า ทั้งคนปกติและผู้ป่วยจะเขียนคำตายผิดมากกว่าคำเป็น คือ ผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษาสะกดคำพยางค์ตายผิดโดยเฉลี่ยร้อยละ 49.11 แต่ในคำพยางค์เป็นมีการสะกดผิดร้อยละ 24.54 ซึ่งสะกดผิดมากกว่าคนปกติที่สะกดคำพยางค์ตายผิดร้อยละ 12.00 และสะกดคำพยางค์เป็นผิดร้อยละ 5.45 ดังนั้นรูปแบบการสะกดคำผิดของทั้งผู้ป่วยและคนปกติ ไม่เป็นไปตามกฎการสะกดคำที่เรียงจากกฎข้อที่ 1 ถึง 5 หากมีกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่กว่านี้ อาจจะได้เห็นแนวโน้มที่ชัดเจนขึ้น

กล่าวโดยสรุปแม้กลุ่มตัวอย่างที่นำมาทดสอบมีเพียง 5 กรณี แต่จากผลการทดสอบพบว่า เปอร์เซ็นต์การสะกดผิดของคำตายมีมากกว่าคำเป็นที่พบในผู้ป่วยที่มีภาวะ

วิปถิติภษษและในบุคคลปถติ ก็พอมองเห็นได้ว้ กฏการสะกตถิตของค้ดตายที่ซึ่งมีค้ดที่น้
นาคตสอบเป็นค้ดที่ยากกว่าและค้ดบางค้ดก็เป้ดค้ดที่ไม่ค้ดค้ดหรือไมค้ดอย้ใช้ น้มีว้จะเป้ดค้ด
ที่เลี่ยนเลี่ยนธรรมชาติ ต้ดกับกฏการสะกตของค้ดเป้ดที่สร้ดค้ดค้ดค้ดและใช้บ้ดอย้มากกว่า จึง
ท้ดให้การสะกตค้ดตายถิตมากกว่าค้ดเป้ดถึงประมถน 2 เท้ด และเป้ดเช้ดของจ้ดนค้ดที่
สะกตถิต ย้ดพบอ้กว้ด ผู้ป่วยที่มีภวะวิปถิติภษษ มีเป้ดเช้ดของค้ดที่สะกตถิตรวมแล้ว
มากกว่าคนปถติและผู้ป่วยที่มีภวะวิปถิติภษษใช้รูปรวณยุดถิตถิตมากกว่าคนปถติ ด้ดตารวง

สถำบ้นวิถยบรือการ
จุฟ้ดล่งกรถณ์มหำวิถยาลัย

ตาราง 5.2 เปรอ์เซ็นต์ค่าเฉลี่ยจำนวนคำที่สะกดผิดและเขียนไม่ได้ของ
ผู้ป๋วยที่มีภาวะวิปถติภาษา (ค) และบุคคลปกติ (ง)

(ค)

ประเภทของการผิด (%)	ผิด วรรณยุกต์	ผิด วรรณยุกต์ และผิด ชนิดอื่น	รวมผิด วรรณยุกต์	ผิดประเภท อื่น	รวมสะกด ผิด	เขียนไม่ได้	รวมข้อผิด ทั้งหมด
กลุ่มตัวอย่าง	(1)	(2)	(1+2)	(3)	(1+2+3)	(4)	(1+2+3+4)
ชาย 49 ปี, ครู ปริญญาตรี ครุศาสตร์	8.81	10.30	19.11	25.55	44.66	8.04	52.70
ชาย 24 ปี นร.พยาบาล ปีที่ 2	10.12	9.41	19.53	13.35	32.88	22.40	55.28
ชาย 65 ปี, นักธุรกิจ, ปริญญาโท เศรษฐศาสตร์	13.53	2.22	15.75	11.31	27.06	4.44	31.50
หญิง 74 ปี, แม่บ้าน, มัธยมา 8	8.49	6.26	14.75	11.60	26.35	2.83	29.18
ชาย 55 ปี, ปลัดอำเภอ, ปริญญาตรี	19.63	4.77	24.40	3.33	27.73	0.00	27.73
ผลรวมเฉลี่ย	12.12	6.60	18.71	18.03	31.74	7.54	39.28

(ง)

ประเภทของการผิด (%)	ผิด วรรณยุกต์	ผิด วรรณยุกต์ และผิด ชนิดอื่น	รวมผิด วรรณยุกต์	ผิดประเภท อื่น	รวมสะกด ผิด	เขียนไม่ได้	รวมข้อผิด ทั้งหมด
กลุ่มตัวอย่าง	(1)	(2)	(1+2)	(3)	(1+2+3)	(4)	(1+2+3+4)
ชาย 49 ปี, ทหาร, ปริญญาตรี	9.19	1.11	10.30	1.11	11.41	0.00	11.41
ชาย 24 ปี, สาธารณสุข, อนุปริญญา	10.64	0.00	10.64	0.00	10.64	0.00	10.64
ชาย 63 ปี, นัก แต่งเพลง, ปริญญาตรี	4.89	1.33	6.22	0.00	6.22	0.00	6.22
หญิง 83 ปี, แม่บ้าน, ม. 6	5.88	0.00	5.88	0.61	6.49	0.00	6.49
ชาย 56 ปี เสมียน, ปวส.	12.75	0.00	12.75	0.00	12.75	0.00	12.75
ผลรวมเฉลี่ย	8.67	0.49	9.16	0.34	9.50	0.00	9.50

ผลรวมเฉลี่ยนี้ได้จาก การรวมกันของค่าเฉลี่ยการสะกดวรรณยุกต์ผิด, การสะกดวรรณยุกต์ผิดและผิดประเภทอื่นและเขียนไม่ได้ ซึ่งกรณีการเขียนไม่ได้ พบว่า คนปกติจะไม่มีค่าที่สะกดไม่ได้เลย (0.00%) ค่าเฉลี่ยของค่าที่สะกดผิดและเขียนไม่ได้ของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษา มีถึงร้อยละ 39.28 ประมาณ 4 เท่าของค่าเฉลี่ยค่าที่สะกดผิดของคนปกติ (9.50%) ซึ่งในค่าเฉลี่ยนี้ พบการสะกดวรรณยุกต์ทั้งรูปและเสียงผิดของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษา (18.71%) มากกว่าของคนปกติ (9.16%) และการสะกดวรรณยุกต์ผิดพบมากกว่าการสะกดผิดประเภทอื่น ผลการทดสอบของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษาที่ได้พบ การสะกดวรรณยุกต์ผิดเฉลี่ย 18.71% มากกว่าการสะกดผิดประเภทอื่นที่พบ (13.03%) ส่วนในคนปกติสะกดผิดเรื่องวรรณยุกต์ (9.16%) มากกว่าสะกดผิดประเภทอื่น (0.34%)

ในผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษาพบการสะกดวรรณยุกต์ผิดทั้งรูปและเสียง ดังนี้

1. ใช้รูปวรรณยุกต์โทแทนรูปวรรณยุกต์ตรี พบ 10 กรณี

(A₁) แก้ง (แก้ง)

เจ็ยบ (เจ็ยบ)

(A₃) เก้ (เก้)

เอ็ยม (เอ็ยม)

เจ็ยบ (เจ็ยบ)

(A₄) ปู้ (ปู้)

เอ็ยม (เอ็ยม)

เจ็ยบ (เจ็ยบ)

(A₅) โป้ (โป้)

ปู้ (ปู้)

2. ใช้รูปวรรณยุกต์สามัญหรือไม่มีรูปแทนวรรณยุกต์โท 11 กรณี

(A₁) อะ (อะ)

(A₂) อุบ (อุบ)

ตุบ (ตุบ)

หอย (หอย)

โคก (โค้ก)

(A₂) จะ (จัะ)

อุบ (อุบ)

(A₄) จะ (จัะ)

(A₅) จะ (จัะ)

ปุ (ปุ)

เอ็ยด (เอ็ยด)

3. ใช้รูปวรรณยุกต์ตรีแทนรูปวรรณยุกต์โท 14 กรณี

(A₁) อับ (อับ)

	ไม้ด	(ไม้ด)
(A ₃)	อับ	(อับ)
	อึด	(อึด)
	ไม้ด	(ไม้ด)
(A ₂)	อ้า	(อ้า)
	เค็ก	(เค็ก)
(A ₄)	ก้าบ	(ก้าบ)
	เค็ก	(เค็ก)
(A ₅)	อ๊ะ	(อ๊ะ)
	อึด	(อึด)
	เค็ก	(เค็ก)
	ไค้ก	(ไค้ก)
	ไม้ด	(ไม้ด)

4. ใช้รูปวรรณยุกต์สามัญหรือไม่มีรูปแทนรูปวรรณยุกต์ตรี 7 กรณิ

(A ₃)	ตึก	(ตึก)
	ตุก	(ตุก)
(A ₂)	เจ็ยบ	(เจ็ยบ)
(A ₅)	ปุ	(ปุ)
	ตึก	(ตึก)
	ตุก	(ตุก)
	ออด	(อ้อด)

5. ใช้รูปวรรณยุกต์จัตวาแทนรูปวรรณยุกต์ตรี 4 กรณิ

(A ₁)	เก้	(เก้)
(A ₂)	บ้วย	(บ้วย)
(A ₅)	เก้	(เก้)
	บ้วย	(บ้วย)

6. ใช้รูปวรรณยุกต์โทแทนรูปวรรณยุกต์เอก 2 กรณิ

(A ₁)	บ่า	(บ่า)
(A ₂)	ด่าง	(ด่าง)

7. ใช้รูปวรรณยุกต์โทแทนรูปวรรณยุกต์จัตวา 1 กรณิ

(A ₁)	ตี้	(ตี้)
--------------------	-----	---------

8. ใช้รูปวรรณยุกต์ตรีแทนรูปวรรณยุกต์เอก 3 กรณิ

(A ₁)	ค๊ะ	(ค๊ะ)
(A ₂)	ตำ	(ตำ)
(A ₅)	ย๊ะ	(ย๊ะ)

9. ใช้รูปวรรณยุกต์เอกแทนรูปวรรณยุกต์โท 1 กรณี

(A₂) แก้ว (แก้ว)

10. ใช้อักษรสูงแทนอักษรต่ำ 2 กรณี

(A₁) ผี (พี่) ใช้เสียงวรรณยุกต์จัตวาแทนเสียงวรรณยุกต์โท

(A₂) ผัน (ฟัน) ใช้เสียงวรรณยุกต์จัตวาแทนเสียงวรรณยุกต์

สามัญ

11. ใช้รูปวรรณยุกต์สามัญหรือไม่มีรูปแทนรูปวรรณยุกต์เอก 8 กรณี

(A₃) ผิน (ผั้น)

(A₂) ถัว (ถั่ว)

ผิน (ผั้น)

(A₄) ยะ (ยะ)

คะ (ค่ะ)

(A₅) แม่ (แม่)

พี่ (พี่)

คะ (ค่ะ)

12. ใช้รูปวรรณยุกต์โทแทนรูปวรรณยุกต์สามัญหรือไม่มีรูป 1 กรณี

(A₃) เลื่อ (เลื่อ)

13. ใช้รูปวรรณยุกต์เอกแทนรูปวรรณยุกต์สามัญ หรือไม่มีรูป 1 กรณี

(A₆) คำ (คำ)

จะเห็นว่าผู้ปวยที่มีภาวะวิปถิภาษาทั้ง 5 คน มีการสะกดวรรณยุกต์ผิดทั้งรูปและเสียงวรรณยุกต์ทั้งหมด 65 กรณี จากคำทั้งหมด 585 คำ คิดเป็น 11.11% โดยพบว่ามีการใช้ผิดจากการใช้รูปวรรณยุกต์ตรีแทนรูปวรรณยุกต์โทมากที่สุด ถึง 14 กรณี คิดเป็น 2.39% รองลงมาคือ ใช้รูปวรรณยุกต์สามัญหรือไม่มีรูปแทนวรรณยุกต์โท 11 กรณี คิดเป็น 1.89% และใช้รูปวรรณยุกต์โทแทนรูปวรรณยุกต์ตรี 10 กรณี คิดเป็น 1.71%, ใช้รูปวรรณยุกต์สามัญหรือไม่มีรูปแทนรูปวรรณยุกต์เอก 8 กรณี คิดเป็น 1.37%, ใช้รูปวรรณยุกต์สามัญหรือไม่มีรูปแทนรูปวรรณยุกต์ตรี 7 กรณี คิดเป็น 1.20%, ใช้รูปวรรณยุกต์จัตวาแทนรูปวรรณยุกต์ตรี 4 กรณี คิดเป็น 0.68% ใช้รูปวรรณยุกต์ตรี แทนรูปวรรณยุกต์เอก 3 กรณี คิดเป็น 0.51% และมีผิดอีกเล็กน้อยในเรื่องของการใช้รูปวรรณยุกต์โท แทนรูปวรรณยุกต์เอก 2 กรณี คิดเป็น 0.34%, ใช้อักษรสูงแทนอักษรต่ำ ทำให้เสียงวรรณยุกต์ผิดไป 2 กรณี คิดเป็น 0.34% เช่นกัน นอกจากนั้น มีการใช้รูปวรรณยุกต์ผิดอีกเล็กน้อย เพียงอย่างละ 1 กรณี คิดเป็น 0.17% ได้แก่ ใช้รูปวรรณยุกต์โทแทนรูปวรรณยุกต์จัตวา, ใช้รูปวรรณยุกต์เอกแทนรูปวรรณยุกต์โท, ใช้รูปวรรณยุกต์โทแทนรูปวรรณยุกต์สามัญหรือไม่มีรูปและใช้รูปวรรณยุกต์เอกแทนรูปวรรณยุกต์สามัญหรือไม่มีรูป

ส่วนบุคคลปกติที่เป็นคู่กันกับผู้ปวยที่มีภาวะวิปถิภาษาพบการสะกดวรรณยุกต์ผิดดังนี้

1. ใช้รูปวรรณยุกต์โทแทนรูปวรรณยุกต์ตรี 21 กรณี

(N₁) โป (โป)
 บู้ (บู้)
 เก้ (เก้)
 เอี่ยม (เอี่ยม)
 บ้าย (บ้าย)
 แก้ง (แก้ง)
 เจ็ยบ (เจ็ยบ)

(N₂) เก้ (เก้)
 เอี่ยม (เอี่ยม)
 บ้าย (บ้าย)
 แก้งค์ (แก้ง)
 เก๊ะ (เก๊ะ)

(N₄) บู้ (บู้)
 เอี่ยม (เอี่ยม)

(N₆) โป (โป)
 บู้ (บู้)
 เก้ (เก้)
 เอี่ยม (เอี่ยม)
 บ้าย (บ้าย)
 แก้ง (แก้ง)
 เก๊ะ (เก๊ะ)

2. ใช้รูปวรรณยุกต์ตรีแทนรูปวรรณยุกต์โท 17 กรณี

(N₁) อู้ด (อู้ด)

โค้ก (โค้ก)

(N₃) อับ (อับ)

ตُب (ตُب)

ก้าบ (ก้าบ)

เอี้ยด (เอี้ยด)

(N₄) เค็ก (เค็ก)

โน้ต (โน้ต)

โค้ก (โค้ก)

(N₂) จ๊ะ (จ๊ะ)

ก้าบ (ก้าบ)

(N₅) อู๊บ (อู๊บ)

ฎี (ฎี)
 ฎะ (ฎะ)
 ฎ็ (ฎ็)
 ฎั (ฎั)
 ฎัด (ฎัด)

3. ใช้รูปวรรณยุกต์สามัญ หรือไม่มีรูปแทนรูปวรรณยุกต์โท 4 กรณี

(N₁) กาบ (ก้าบ)
 เอียด (เอี้ยด)
 (N₂) อะ (อ๊ะ)
 (N₄) อุบ (อุ๊บ)

4. ใช้รูปวรรณยุกต์เอกแทนรูปวรรณยุกต์โท 1 กรณี

(N₂) ตู่บ (ตู้บ)

5. ใช้รูปวรรณยุกต์สามัญหรือไม่มีรูปแทนรูปวรรณยุกต์ตรี 1 กรณี

(N₂) ติก (ติ๊ก)

6. ใช้รูปวรรณยุกต์ตรีแทนรูปวรรณยุกต์เอก 2 กรณี

(N₃) ย๊ะ (ย๊ะ)
 (N₆) ค๊ะ (ค๊ะ)

และพบผิดทั้งวรรณยุกต์และผิดประเภทอื่น 2 คำ คือ

(N₁) โน็ด (โน็ด) ผิดพยัญชนะท้ายและผิดวรรณยุกต์ ใช้รูปวรรณยุกต์ตรีแทนรูปวรรณยุกต์โท

(N₃) อุก (อุ๊บ) ผิดพยัญชนะท้ายและผิดวรรณยุกต์ ใช้รูปวรรณยุกต์ตรีแทนรูปวรรณยุกต์โท

จะเห็นว่าคนปกติและผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษา จะสะกดวรรณยุกต์ผิดระหว่างวรรณยุกต์โทกับวรรณยุกต์ตรีมากที่สุด และพบในอักษรกลางกับอักษรต่ำ ซึ่งอักษรกลางสามารถผันได้ครบ 5 เสียงวรรณยุกต์ แต่อักษรต่ำผันได้เพียง 3 เสียงวรรณยุกต์โดย อักษรต่ำรูปวรรณยุกต์โทจะเป็นเสียงวรรณยุกต์ตรี ทำให้สับสน เกิดการใช้ผิดระหว่างอักษรกลางกับอักษรต่ำและวรรณยุกต์โทกับวรรณยุกต์ตรี นอกจากนั้นยังมีผิดวรรณยุกต์อื่นเพียงเล็กน้อยซึ่งอาจจะเกิดจากการเก็บคำนั้น ๆ ไว้ผิดในคลังคำของสมองตั้งแต่นั้น

สำหรับคำที่สะกดผิดประเภทอื่นที่พบในคนปกติ ได้แก่

(N₁) เค็ก (เค็ก)

(N₄) เมื่อน (เมื่อน)

และอีก 3 คำที่น่าจะเกิดจากการฟังผิด ได้แก่

(N₃) ห้าง (ห้าม)

ให้ (ห้อย)

(N₄) อู้ (อู้ด)

การสะกดคำผิดในเรื่องวรรณยุกต์ที่พบในผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถกติกาศา เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลปกติ พบว่าให้ผู้ป่วนั้น นอกจากจะมีปริมาณคำผิดมากกว่าแล้ว ยังไม่มีรูปแบบที่แน่นอน แต่หากพิจารณาในเรื่องของการสะกดผิดประเภทอื่นแล้ว จะพบความแตกต่างระหว่างการสะกดของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถกติกาศากับบุคคลปกติได้ชัดเจนขึ้นและคำเหล่านี้บางคำก็จะมีผิดในเรื่องวรรณยุกต์ร่วมด้วย (ใช้สัญลักษณ์ * แสดงคำที่มีผิดที่วรรณยุกต์ร่วมด้วย) นำมารวบรวมดังนี้

1. ข้อผิดที่มีความสัมพันธ์ทางความหมาย (Semantic relation) เป็นคำที่ผู้ป่วยไม่สามารถสะกดออกมาได้ แต่เข้าใจคำที่บอกให้เขียนที่มีความเกี่ยวเนื่องกัน พบ 3 คำ

(A₁) ปาก (ก)

(A₂) ออก (ปัด)

(A₃) น้ำ (ป้า)

2. ข้อผิดที่เกิดจากการลำดับตัวอักษรผิด (Wrong sequence) เป็นคำที่ผู้ป่วยสามารถเรียกออกมาได้ครบแต่ลำดับผิด พบ 1 คำ

(A₂) ขวา (ชาว)

3. ข้อผิดที่เกิดจากการเขียนตัวอักษรกลับข้าง (Mirror image) เป็นคำที่ผู้ป่วยเขียนโดยกลับตัวอักษรคล้ายภาพที่ได้จากการส่องกระจก พบ 5 คำ

(A₁) ผนัง (น้ำ)

เคาะ (เคะ)

(A₂) จัด (จ้อ) กลับข้างโดยหมุนตัว อ เป็น ด

(A₄) ทีวี (ทีวี) * วรรณยุกต์ผิดใช้รูปวรรณยุกต์โทแทนรูป

วรรณยุกต์เอก

ขัด (ข้อ) กลับข้างโดยหมุนตัว อ เป็น ด

4. การใช้รูปพยัญชนะบอกเสียงสั้น (?) โดยเป็นคำ ที่ผู้ป่วยใช้พยัญชนะ (อ) และ (ก) บอกให้รู้ว่าเป็นคำที่มีเสียงสั้น พบ 3 คำ

(A₂) ดอ (ด)

ได้อ (ไ้ตะ)

(A₁) ไค้ะ (ไค้) * วรรณยุกต์ผิดใช้รูปวรรณยุกต์ตรีแทนรูป

วรรณยุกต์โท

5. ข้อผิดที่เขียนตัวอักษรขาดไป (Incomplete retrieve) เป็นคำที่ผู้ป่วยเรียกมาไม่ครบคำ พบ 7 คำ

(A₁) แจ้ (แจ้ว) ขาดพยัญชนะ (ว)

(A₂) พ (พาน) เขียนได้เพียงพยัญชนะต้นทั้ง 3 คำ

ห (หัก)

ด (ตาก)

(A₄) อับ (อับ) ขาดสระอู

ตุ้ (ตู้บ) ขาดพยัญชนะท้าย (บ)

(A₅) ฉะ (ฉะ) เขียนสระเอาะไม่ครบขาด (ำ)

6. ข้อผิดพลาดที่การสั่งการในการเขียนคำหรือตัวอักษรตัวใดตัวหนึ่งหรือหลายตัวผิดไป (Wrong execution) เป็นคำที่ผู้ป้อนเข้าใจเมื่อได้ยินคำที่บอกให้เขียนนั้น แต่สะกดไม่ถูก อาจผิดที่พยัญชนะต้น, สระหรือพยัญชนะอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจผิดหนึ่งหรือมากกว่า แต่มีเค้าโครงของคำนั้น อยู่นั้น บางคำเป็นคำที่ไม่มีความหมาย หรือไม่เป็นคำพบ 69 คำ

6.1 ผิดเล็กน้อยไม่เกิน 2 ที่

6.1.1 พยัญชนะต้นผิด

(A₁) หาย (ฮาย)

ชุก (ชุก)

(A₂) ดุ (ดู)

ถูก (ถูก)

(A₃) เจ้ (เก้)

เจี้ยด (เอี้ยด)

(A₄) เตาะ (เคาะ)

6.1.2 พยัญชนะท้ายผิด

(A₁) ว่าง (ว่าง)

โยน (โยก)

กึ่ง (กึ่ง)

(A₂) ห้าน (ห้าม)

สาม (สาม)

ฮาน (ฮาบ)

(A₃) ฉิด (ฉีก)

(A₄) ไน้ด (ไน้ด) * ผิดวรรณยุกต์ใช้รูปวรรณยุกต์

ตรีแทนรูปวรรณยุกต์โท

(A₅) ตูป (ตู้บ) * ผิดวรรณยุกต์ใช้รูปวรรณยุกต์

สามัญหรือไม่มีรูปแทนวรรณยุกต์โท

ก้ำบ (ก้ำบ) * ใช้รูปวรรณยุกต์ตรีแทนรูป

วรรณยุกต์โท

เอี้ยบ (เอี้ยม)

6.1.3 สระผิด

(A₁) ตี้ (ตี้)

(A₂) ฉา (ฉะ)

คำ (ค่ะ)

คำ (เตาะ)

(A₄) โป๊ะ (โป)
 ชั่ว (ช้อ)
 ฉ่า (ฉาะ)
 เช้า (ช้อ)

(A₅) เดอะ (เตาะ)

6.1.4 ใช้ไม้ไตคู่แทนวรรณยุกต์

(A₆) แก้ง (แก็ง)
 เค็ก (เคັก)

6.2 ผิดมากกว่า 2 ที่ขึ้นไป

(A₁) ย่าง (ยาก)* พยัญชนะท้ายผิดใช้ (ง) แทน (ก) และรูปวรรณยุกต์ผิด

อุ้ย (อุ๊ด) พยัญชนะท้ายผิดใช้ (ย) แทน (ด) และสระผิด
 ออม (อ้อด)* พยัญชนะท้ายผิดใช้ (ม) แทน (ด) และเสียงวรรณยุกต์ผิด

จับ (จัะ)* ใช้ (บ) แทนสระอะ, รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด

บัว (บ้วย)* ขาดพยัญชนะท้าย (ย), รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด

บัว (บ้วย) ขาดพยัญชนะท้าย (ย)

กั้น (กั๊บ) พยัญชนะท้ายและสระผิด

จ้อย (จ้อ)* พยัญชนะท้ายเกิน (ย), รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด

ผอม (ผม) พยัญชนะต้นผิดใช้ (ผ) แทน (ม) และสระผิด

ปุ๋ย (ปุ๊)* พยัญชนะท้ายเกิน (ย), รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด

เกว (เก้ง)* พยัญชนะท้ายผิดใช้ (ว) แทน (ง), ขาดรูปวรรณยุกต์

อ่ำ (อาบ) สระผิด และขาดพยัญชนะท้าย

หั่ว (ห่า)* รูปพยัญชนะและสระผิด, ขาดรูปวรรณยุกต์

จับ (จัะ)* สระผิด, พยัญชนะท้ายเกิน, รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด

อาฟ (เอี่ยม)* สระและพยัญชนะท้ายผิด, ขาดรูปวรรณยุกต์

เก๊ะ (เก้ง)* สระ, รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด, ขาดพยัญชนะท้าย

แก้ม (กุ้ง) สระและพยัญชนะท้ายผิด

(A₂) โย้ (โยก)* รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด, ขาดพยัญชนะท้าย

อ้าน (อาย)* พยัญชนะท้าย, รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด

แก่ (เก้)* สระ, รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด

ขาด (ขา) พยัญชนะท้ายเกิน

ถูก (กุ๊ก)* สระ, รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด

ซ๊ะ (ซ้อ)* สระ, รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด

คะ (ค้า)* สระและรูปวรรณยุกต์ผิด

- แจ๊ะ (แจ๋) * สระ, รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด, ชาติพยัญชนะท้าย
 คำ (ค่ะ) * สระ, รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด
 บู้ย (บู้) * สระ, รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด, พยัญชนะท้ายเกิน
 เตาะ (เต๋า) * สระผิดใช้สระเอาแทนสระเอา, รูปและเสียง
วรรณยุกต์ผิด
 อด (อด) * สระผิดใช้สระอาแทนสระอุ, รูปและเสียงวรรณยุกต์
ผิด
 เก๋า (เก๋า) * สระผิดใช้สระเอาแทนสระเอะ, รูปและเสียง
วรรณยุกต์ผิด
 (A₃) นู (นู) * พยัญชนะต้นและรูปวรรณยุกต์ผิด
 ไต้ (ไต้) * สระ, รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด
 (A₄) โค็ด (โค็ด) * พยัญชนะท้าย, รูปและเสียงวรรณยุกต์ผิด
 เป็ย (เป็ย) * สระผิดใช้สระเอ็ยแทนสระอุ, รูปและเสียง
วรรณยุกต์ผิด
 หู้ (หู้) * พยัญชนะต้นผิดใช้ (ห) แทน (ป), รูปและเสียง
วรรณยุกต์ผิด
 ผีน (ผีน) * สระผิดใช้สระอีแทนอีและชาติวรรณยุกต์เอก
 นีแน้ (แน้) * สระผิดใช้สระแอแทนแอะ, รูปและเสียงวรรณยุกต์
ผิด
 กัด (กัด) พยัญชนะท้ายผิดใช้ (ด) แทน (ก) และชาติสระอุ
 (A₅) โน้นแทนะ (แน้) * พยัญชนะต้นผิดใช้ (หน) แทน (น) และชาติ
วรรณยุกต์เอก
7. ข้อผิดที่ไม่สามารถบอกได้ว่ามีความสัมพันธ์กับคำบอกที่ให้ (Non-relation)
 เป็นคำที่ผู้ปวยเขียนขึ้นโดยไม่มีความหมายเกี่ยวเนื่องกันระหว่างคำที่ต้องการกับคำที่ผู้ปวย
 เขียนขึ้นเลย พบ 11 คำ
- (A₁) ขว้าง (อ้า)
 หยาด (ย่ะ)
 ฉั่น (ป้า)
 ชาว (อุ่น)
 ฟุด (ปุ้ย)
 เกวียน (เก้ง)
 น้อม (เตาะ)
 ฉะ (ผัก)
 กุด (ลูก)
 (A₂) เขา (เคาะ)

(A₄) ฉะ (ตุ)

8. ข้อผิดที่ไม่ใช่คำ (Non-word) เป็นคำที่ผู้ปวยเขียนโดยไม่มีคความหมายหรือไม่จัดเป็นคำหรือเป็นคำที่เป็นไปไม่ได้ พบ 18 คำ

(A₁) นัต (บู)

ขาด (ห้อย)

สุติ (ตุ)

จัด (ตุ)

ดัก (เกะ)

อุตต (อุบ)

ขว้าง (เค็ก)

เมื่อด (เอี้ยด)

แยือด (เอี้ยด)

(A₂) เจ้อ (เอี่ยม)

เงอะ (เงาะ)

ห่าบ (หัก)

เดือ (อ้อด)

ไน้ะ (ไน้ด)

(A₄) คัย (อับ)

ฉ๊า (เฉาะ)

เดือ (เตาะ)

แอี้ยด (เอี้ยด)

เลือด (เอี้ยด)

ความแตกต่างของข้อผิดของผู้ปวยที่มีภาวะวิปคติภาษาทั้ง 5 คน กับคนปกติที่เป็นคู่กันอีก 5 คน โดยใช้ t - test เป็นตัวทดสอบพบว่า

	เปอร์เซ็นต์สะกด วรรณยุกต์ผิด	เปอร์เซ็นต์สะกด วรรณยุกต์ผิดและ ผิดประเภทอื่น	เปอร์เซ็นต์สะกด ผิดประเภทอื่น	สะกดไม่ได้
A	12.12	6.60	13.03	7.54
N	8.67	0.49	0.34	0.00

A   n = 5
          $\bar{x} = 9.823$

N   n = 5
          $\bar{x} = 2.375$

$$s^2 = 7.79$$

$$s^2 = 13.25$$

$$H_0 : \mu_1 - \mu_2 = 0$$

$$H_A : \mu_1 - \mu_2 \neq 0$$

เป็นแบบ Two tailed test

กำหนดระดับนัยสำคัญ = .05

$$\text{ใช้ } t\text{-test} \text{ ดังนั้นทดสอบ } S^2 \text{ โดย } F = \frac{13.25}{7.79} = 1.70$$

$$F_{0.05}(9,9) = 3.18$$

S_1^2 และ S_2^2 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ใช้ t -test แบบ pooled variance
หาค่าวิกฤต (Critical value) ของ t , df

$$t_{0.05, df} \text{ จากตาราง} = 2.306$$

คำนวณค่า t

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$= \frac{9.823 - 2.375}{\sqrt{\frac{(5-1)(7.79) + (5-1)(13.25)}{5+5-2} \left[\frac{1}{5} + \frac{1}{5} \right]}}$$

$$= 3.633$$

ดังนั้น Reject H_0 นั่นคือ ผลการสะกดคำผิดและสะกดคำไม่ได้ของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถกติกษา
และคนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 5.3 ลักษณะการสะกดคำของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปลักษณาเทียบกับคนปกติ ชุดที่ 1

ส่วนที่ 1 1. คำเป็นสระยาวไม่มีพยัญชนะท้าย

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
1. อา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
2. ไข่	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
3. อ้า (ขว้าง)	อ้า	/	/	/	/	/	/	/	/	/
4. โธ	/	/	/	(โธ)	โธ	โธ	/	/	/	โธ
5. ใจ	ใจ	(ใจ)	/	/	/	/	/	/	/	/
6. ไข่	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
7. อ้า	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
8. อา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
9. อา	0	0	/	คำ	/	/	/	/	/	/
10. ไข่	/	/	/	/	นม	/	/	/	/	/
11. อ้า	อ้า	อ	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	7/55					2/55				

2. คำหลายสระสั้นไม่มีรูปพยัญชนะท้าย

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
23. อู	(อู, ใจ)	(อู)	/	/	/	/	/	/	/	/
24. อู	อู	0	/	อู	อู	/	/	/	/	อู
25. ใจ	/	(ใจ)	ใจ	/	/	/	/	/	/	/
26. อู	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
27										
28. ไข่	0	0	0	นม	นม	/	/	/	/	/
29. ใจ	/	(ใจ)	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	6/30					1/30				

3. คำหลายสระยาวพยัญชนะท้ายเสียงกัก

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
37. ไข่	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/
38. ใจ	(ใจ)	0	/	ใจ	ใจ	ก	ใจ	ใจ	/	/
39. ใจ	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/
40. ใจ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
41.-										
42. ใจ	(ใจ)	ใจ	/	/	/	/	/	/	/	/
43. ใจ	(ขว้าง)	ใจ	(ใจ)	ใจ	ใจ	(ใจ)	/	/	ใจ	ใจ
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	6/30					5/30				

2. คำเป็นสระสั้นหรือยาวไม่มีพยัญชนะท้าย (Non-obstruent ending consonant)

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
12. อา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
13. อู	(อู)	/	/	/	/	/	/	/	/	/
14. ใจ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
15. ใจ	(ใจ)	(ใจ)	ใจ	ใจ	(ใจ)	ใจ	ใจ	/	ใจ	ใจ
16. ใจ	(ใจ)	ใจ	/	/	/	/	/	/	/	/
17. ใจ	/	ใจ	ใจ	ใจ	/	/	/	/	ใจ	/
18. ใจ	/	/	ใจ	/	/	/	/	(ใจ)	/	/
19. อา	/	(อู)	/	/	/	/	/	/	/	/
20. อา	/	(อ)	/	/	/	/	/	/	/	/
21. ใจ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
22. ใจ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	6/55					4/55				

3. คำหลายสระสั้นพยัญชนะท้ายเสียงกัก (Obstruent ending consonant)

	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
30. ใจ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
31. ใจ	(ใจ)	ใจ	ใจ	(ใจ)	(ใจ)	/	/	ใจ	ใจ	ใจ
32. ใจ	(ใจ)	/	ใจ	/	ใจ	/	ใจ	/	/	/
33. ใจ	/	(ใจ, น)	/	/	/	/	/	/	/	/
34.-										
35.-										
36. ใจ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	4/25					4/25				

/ แทน เขียนถูก

ลักษณะการสะกดคำของผู้ป่วยที่มีภาวะวิกลภาษาเทียบกับคนปกติ ชุดที่ ๒

ชุดที่ ๑ 1. คำเป็นสระยาวไม่มีพยัญชนะท้าย

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
1.กา	(ปลา,ปาก)	/	/	/	/	/	/	/	/	/
2.คำ	/	คำ	/	/	/	/	/	/	/	/
3.ป่า	(ตัน)	/	(น้ำ)	/	/	/	/	/	/	/
4.ปู่	(นัด)	ปู่	/	ปู่	ปู่	ปู่	/	/	ปู่	ปู่
5.ดี	ดี	(ดี)	/	/	/	/	/	/	/	/
6.ท่า	ท่า	/	/	/	/	/	/	/	/	/
7.ห้า	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
8.เสือ	/	/	เสือ	/	/	/	/	/	/	/
9.ชา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
10.พ่อ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
11.น้ำ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	7/55					3/55				

3. คำหลายสระสั้นไม่มีรูปพยัญชนะท้าย

คำ	A1	A3	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
23.คะ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
24.จ๊ะ	จัน,จูป	จ	0	จ	จ	/	จ	/	/	/
25.กะ	(ตัก)	เก้	/	0	/	/	กะ	/	/	กะ
26.อะ	/	/	(อา)	/	/	/	/	/	/	/
27.										
28.อะ	(พยางค์)	0	0	อะ	อะ	/	อะ	/	/	/
29.เอะ	(บ่อ)	0	(คำ)	(เอ)	(เอ)	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	7/30					5/30				

5. คำหลายสระยาวพยัญชนะท้ายเสียงดก

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
37.ฮาบ	(ฮ่า)	/	(ฮาน)	/	/	/	/	/	/	/
38.เฮียด	(เมื่อต,เมื่อต)	0	/	(เมื่อต,เมื่อต)	เฮียด	เฮียด	/	เฮียด	/	/
39.ฮอด	ฮอม	(ฮื่อ)	/	/	ฮอด	/	/	/	/	/
40.ฮัก	/	(ฮัก)	/	/	/	/	/	/	/	/
41.-										
42.ฮาก	ฮ่าง	0	/	/	/	/	/	/	/	/
43.โด้ก	โด้	/	โด้	โด้	โด้	โด้	/	/	โด้	โด้
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	6/30					5/30				

2. คำเป็นสระสั้นหรือยาวมีพยัญชนะท้าย (Non-obstruent ending consonant)

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
12.จัน	0	/	/	/	/	/	/	/	/	/
13.คำง	/	คำง	/	/	/	/	/	/	/	/
14.กึ่ง	(กึ่ง)	/	/	/	/	/	/	/	/	/
15.บัว	บัว,บัว	บัว	/	/	บัว	บัว	บัว	/	/	บัว
16.ปือ	(ปือ)	/	/	ปือ	/	/	/	/	/	/
17.ฮ่าน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
18.พ้อช	(ฮาด)	พ้อช	/	/	/	/	/	/	(โพ)	/
19.มม	(มม)	/	/	/	/	/	/	/	/	/
20.พีน	/	พีน	/	/	/	/	/	/	/	/
21.ว้าว	(ว้าว)	0	/	/	/	/	/	/	/	/
22.ค่าน	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	7/55					3/55				

4. คำหลายสระสั้นพยัญชนะท้ายเสียงดก (Obstruent ending consonant)

	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
30.ปัด	0	(ฮอก)	/	/	/	/	/	/	/	/
31.ฮับ	ฮับ	0	ฮับ	(ฮัก)	/	/	/	ฮับ	/	/
32.กุก	(กุก)	กุก	/	(กัก)	/	/	/	/	/	/
33.ฮัก	(ฮัก)	/	/	/	/	/	/	/	/	/
34.-										
35.-										
36.ตุก	(ตุก)	/	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	3/25					1/25				

มหาวิทยาลัย
วิทยาบริการ

ลักษณะการสะกดคำของตัวอักษรที่มีภาวะวิปลักษณ์ที่เทียบกับคนปกติ ชุดที่ 3

คำชุดที่ 1. คำเป็นสระยาวไม่มีพยัญชนะท้าย

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
1.ตา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
2.น้ำ	น้ำ	/	/	/	/	/	/	/	/	/
3.ไม้	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
4.เอี	เอี	แก็	เอี	(เอี,เอจ)	เอี	เอี	เอี	/	/	/
5.เฝ้า	/	/	/	/	เฝ้า	/	/	/	/	/
6.อัว	/	อัว	/	/	/	/	/	/	/	/
7.อือ	/	อือ	/	(อือ,อือค)	/	/	/	/	/	/
8.หัว	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
9.ฮ่า	/	(ฮ่าค)	/	/	/	/	/	/	/	/
10.หือ	หือ	/	/	/	หือ	/	/	/	/	/
11.น้ำ	น้ำ	คะ	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	11/55					3/55				

3. คำตายสระสั้นไม่มีรูปพยัญชนะท้าย

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
23.อุ	/	/	(อุ)	(อุ)	/	/	/	/	/	/
24.ฮะ	ฮะ	0	0	ฮะ	/	ฮะ	/	/	/	/
25.ปู	0	/	ปู	/	ปู	/	/	/	/	/
26.เกาะ	/	0	/	(เกาะ,เกาะ)	(เกาะ)	/	/	/	/	/
27										
28.คะ	คะ	คำ	(คำ)	คะ	คะ	/	/	/	/	คะ
29.เกาะ		/	(เกาะ)	/	เกาะ	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	7/30					2/30				

5. คำตายสระยาวพยัญชนะท้ายเสียงกัก

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
37.ตาก	/	(ต)	/	/	/	/	/	/	/	/
38.อืด	(อืด)	ฮาด	อืด	0	อืด	อืด	/	/	(อืด)	/
39.เจ็ฮบ	เจ็ฮบ	เจ็ฮบ	เจ็ฮบ	เจ็ฮบ	เจ็ฮบ	/	/	/	/	/
40.ฮุก	(ฮุก)	/	ฮุก	/	/	/	/	/	/	/
41.-										
42.ทอค	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
43.ไ้ต	ไ้ต	ไ้ะ	ไ้ต	ไ้ต	ไ้ต	ไ้ต	/	/	ไ้ต	ไ้ต
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	13/30					5/30				

2. คำเป็นสระสั้นหรือยาวมีพยัญชนะท้าย (Non-obstruent ending consonant)

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
12.ฮาย	(ฮาย)	ฮ้าน	/	/	/	/	/	/	/	/
13.ค่าง	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/
14.ฮกัว	/	ฮกัว	/	/	/	/	/	/	/	/
15.ฮก้ง	ฮก้ง	0	(ฮก้ง)	0	/	ฮก้ง	ฮก้งค	/	/	ฮก้ง
16.ฮก้ง	ฮก้งฮบ,ฮก้ง	ฮก้ง	/	/	/	/	/	/	/	/
17.ฟ่าน	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/
18.ฮัว	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
19.ฮาม	/	/	(ฮาม)	/	/	/	/	/	/	/
20.นอย	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
21.ว่ง	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/
22.ม็อง	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	5/55					3/55				

4. คำตายสระสั้นพยัญชนะท้ายเสียงกัก (Obstruent ending consonant)

	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
30.จัน	0	/	/	/	/	/	/	/	/	/
31.ฮุ้น	/	0	ฮุ้น	(ฮุ้น)	ฮุ้น	/	ฮุ้น	ฮุ้น	/	/
32.ฮุก	/	/	ฮุก	/	ฮุก	/	/	/	/	/
33.ฮัก	0	0	/	/	/	/	/	/	/	/
34.-										
35.-										
36.ไ้ค	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	4/25					2/25				

วิทยาลัยบริการ
ธนมหาวิทยาลัย

1. คำเป็นสระยาวไม่มีพยัญชนะท้าย

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
1. อา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
2. ำ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
3. ำ (อัวง)	ำ	ำ	/	/	/	/	/	/	/	/
4. ไอ	/	/	/	(ไอะ)	ไอ	ไอ	/	/	/	ไอ
5. ำย	ำย	(ำย)	/	/	/	/	/	/	/	/
6. ำ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
7. ำ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
8. ำ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
9. ำ	ำ	ำ	/	ำ	/	/	/	/	/	/
10. ำ	/	/	/	/	ำ	/	/	/	/	/
11. ำ	ำ	ำ	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	7/55					2/55				

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
1. อา	(ปอา, ปอก)	/	/	/	/	/	/	/	/	/
2. ำ	/	ำ	/	/	/	/	/	/	/	/
3. ไอ	(จัน)	/	(น้ำ)	/	/	/	/	/	/	/
4. ำ	(น้ำ)	ำ	/	ำ	ำ	ำ	/	/	ำ	ำ
5. ำ	ำ	(น้ำ)	/	/	/	/	/	/	/	/
6. ำ	ำ	/	/	/	/	/	/	/	/	/
7. ำ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
8. ำ	/	/	ำ	/	/	/	/	/	/	/
9. ำ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
10. ำ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
11. ำ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	7/55					3/55				

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
1. อา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
2. ำ	ำ	/	/	/	/	/	/	/	/	/
3. ไอ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
4. ำ	ำ	ำ	ำ	(อัว, อัว)	ำ	ำ	ำ	ำ	/	/
5. ำ	/	/	/	/	ำ	/	/	/	/	/
6. ำ	/	ำ	/	/	/	/	/	/	/	/
7. ำ	/	ำ	/	(อัว, อัว, อัว)	/	/	/	/	/	/
8. ำ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
9. ำ	/	(อัว)	/	/	/	/	/	/	/	/
10. ำ	ำ	/	/	/	ำ	/	/	/	/	/
11. ำ	ำ	ำ	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ผิด	11/55					3/55				

คำทดสอบทั้ง 3 ชุด แสดงคำเป็นสระยาวไม่มีพยัญชนะท้าย
 ที่ได้จากการสะกดคำของคนปกติและผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษา
 พบว่าจำนวนคำที่สะกดวรรณยุกต์ผิดของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษา
 มากกว่าการสะกดผิดของคนปกติอย่างเห็นได้ชัดจากจำนวนคำ
 ที่แตกต่างกัน 7/55, 7/55, 11/55 กับการสะกดผิดของคนปกติ
 ที่มีจำนวน 2/55, 3/55, 3/55

ศูนย์วิจัยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. คำเป็นสระสั้นหรือยาวมีพยัญชนะท้าย (Non-obstruent ending consonant)

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
12.จวน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
13.จุ่น	(จวน)	/	/	/	/	/	/	/	/	/
14.บ้าน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
15.เชื่อม	(ชาติ)	(เจือ)	เชื่อม	เชื่อม	(เชื่อม)	เชื่อม	เชื่อม	/	เชื่อม	เชื่อม
16.แจ้ว	(แจ้)	แจ้	/	/	/	/	/	/	/	/
17.ฝัน	/	ฝัน	ฝัน	ฝัน	/	/	/	/	ฝัน	/
18.ห้าม	/	/	ห้าม	/	/	/	/	(ห้าม)	/	/
19.ฮาว	/	(ฮาว)	/	/	/	/	/	/	/	/
20.พาน	/	(พ)	/	/	/	/	/	/	/	/
21.น้อง	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
22.ช้าง	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ชนิด	6/55					4/55				

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
12.จีน	0	/	/	/	/	/	/	/	/	/
13.ต่าง	/	ต่าง	/	/	/	/	/	/	/	/
14.ทุ่ง	(แก้ม)	/	/	/	/	/	/	/	/	/
15.บัวช	บัว,บัว	บัวช	/	/	บัวช	บัวช	บัวช	/	/	บัวช
16.ปุช	(พูด)	/	/	ปุช	/	/	/	/	/	/
17.ฉ่าน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
18.พ้อย	(ชาติ)	พ้อย	/	/	/	/	/	(ไฟ)	/	/
19.นม	(นม)	/	/	/	/	/	/	/	/	/
20.พัน	/	พัน	/	/	/	/	/	/	/	/
21.วัว	(วัว)	0	/	/	/	/	/	/	/	/
22.ต้าน	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ชนิด	7/55					3/55				

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
12.ชาย	(ชาย)	ชาย	/	/	/	/	/	/	/	/
13.ต่าง	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/
14.แก้ว	/	แก้ว	/	/	/	/	/	/	/	/
15.แก้ง	แก้ง	0	(แก้ง)	0	/	แก้ง	แก้ง	/	/	แก้ง
16.แก้ง	แก้ง	แก้ง	แก้ง	/	/	/	/	/	/	/
17.ช่าน	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/
18.ฮาว	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
19.สาม	/	/	(สาม)	/	/	/	/	/	/	/
20.นาช	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
21.วัง	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/
22.น้อง	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์ชนิด	5/55					3/55				

คำทดสอบทั้ง 3 ชุด แสดงคำเป็นสระสั้นหรือยาวมีพยัญชนะท้าย
พบว่าจำนวนคำที่สะกดวรรณยุกต์ชนิดของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษา
มีปริมาณมากกว่าการสะกดชนิดของคนปกติ คือ
ผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษาสะกดชนิด 6/55, 7/55, 5/55
คนปกติสะกดชนิด 4/55, 3/55, 3/55

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. คำตายสระสั้นไม่มีรูปพยัญชนะท้าย

คำ	A1	A3	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
23.อุ	(อุอิ, อุอ)	(อุอ)	/	/	/	/	/	/	/	/
24.อุ	อุ	0	/	ุ	ุ	/	/	/	/	ุ
25.โ	/	(โอิ)	โ	/	/	/	/	/	/	/
26.ุ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
28.น	0	0	0	น	น	/	/	/	/	/
29.น	/	(นอิ)	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสระควรรณยุกต์มีด	6/30					1/30				

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
23.เอ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
24.เ	เ, เอ, เอ	0	เ	เ	/	เ	/	/	เ	/
25.เ	(เอิ)	เ	/	0	/	/	เ	/	/	เ
26.อ	/	/	(อ)	/	/	/	/	/	/	/
28.อ	(อ)	0	0	อ	อ	/	อ	/	/	/
29.อ	(อ)	0	(อ)	(อ)	(อ)	/	/	/	/	/
รวมสระควรรณยุกต์มีด	7/30					5/30				

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
23.อ	/	/	(อ)	(อ)	/	/	/	/	/	/
24.อ	อ	0	0	อ	/	อ	/	/	/	/
25.อ	0	/	อ	/	อ	/	/	/	/	/
26.อ	/	0	/	(อ, อ)	(อ)	/	/	/	/	/
28.อ	อ	อ	(อ)	อ	อ	/	/	/	/	อ
29.อ	/	(อ)	/	อ	อ	/	/	/	/	/
รวมสระควรรณยุกต์มีด	7/30					1/30				

คำทดสอบทั้ง 3 ชุด แสดงคำตายสระสั้นไม่มีรูปพยัญชนะท้าย
 ที่ได้จากการสะกดคำของคนปกติและผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษา
 พบจำนวนคำที่สะกดวรรณยุกต์มีดของผู้ป่วยมีปริมาณมากกว่า
 การสะกดมีดของคนปกติอย่างเห็นได้ชัดคือ
 ผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษาสะกดมีด 6/30, 7/30, 7/30
 คนปกติสะกดมีด 1/30, 5/30, 2/30

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. คำตายสระสั้นพยัญชนะท้ายเสียงกัก (Obstruent ending consonant)

	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
30.กัก	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
31.ผู้บ	(อุต)	อุบ	อุบ (ฮับ)	(ผู้ป)	/	/	ฮัก	อุบ	ฮับ	/
32.ตัก	(ตุต)	/	ตัก	/	ตัก	/	ตัก	/	/	/
33.พัก	/	(ห้าน,ท)	/	/	/	/	/	/	/	/
34.-										
35.-										
36.มค	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์มีด	4/25					4/25				

	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
30.ปัด	0	(ยณ)	/	/	/	/	/	/	/	/
31.ฮับ	ฮับ	0	ฮับ (คัย)	/	/	/	ฮับ	/	/	/
32.ตุ๊ก	(ตุ่ง)	ตุก	/	(กัต)	/	/	/	/	/	/
33.พัก	(จะ)	/	/	/	/	/	/	/	/	/
34.-										
35.-										
36.คก	(คก)	/	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์มีด	3/25					1/25				

	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
30.จับ	0	/	/	/	/	/	/	/	/	/
31.ฮับ	/	0	ฮับ (หุ)	ฮูป	/	ฮับ	ฮับ	/	/	/
32.ตุ๊ก	/	/	ตุก	/	ตุก	/	/	/	/	/
33.ฮัก	0	0	/	/	/	/	/	/	/	/
34.-										
35.-										
36.วัด	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
รวมสะกดวรรณยุกต์มีด	4/25					2/25				

คำทดสอบทั้ง 3 ชุดแสดงคำตายสระสั้นพยัญชนะท้ายเสียงกัก

พบว่าจำนวนคำที่สะกดวรรณยุกต์มีดของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษา

มีปริมาณมากกว่าการสะกดมีดของคนปกติ คือ

ผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถิภาษาสะกดมีด 4/25, 3/25, 4/25

คนปกติสะกดมีด

4/25, 1/25, 2/25

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. คำตายสระยาวพยัญชนะท้ายเสียงกัก

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
37.ปาก	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/
38.ก้าน	(ก้าน)	0	/	ก้าน	ก้าน ๗	ก้าน	ก้าน	ก้าน	/	/
39.โง้ง	/	0	/	/	/	/	/	/	/	/
40.สอน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
41.-										
42.โสก	(โสก)	โสก	/	/	/	/	/	/	/	/
43.เค็ก	(ขวัง)	เค็ก	(เค็ก)	เค็ก	เค็ก	(เค็ก)	/	/	เค็ก	เค็ก
รวมสะกดวรรณยุกต์ชนิด	6/30					6/30				

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
37.ชาน	(ช่า)	/	(ชาน)	/	/	/	/	/	/	/
38.เอ็ด	(เอ็ด,เอ็ด)	0	/	(เอ็ด,เอ็ด)	เอ็ด	เอ็ด	/	เอ็ด	/	/
39.ออด	ออด	(ออด)	/	/	ออด	/	/	/	/	/
40.นิก	/	(นิก)	/	/	/	/	/	/	/	/
41.-										
42.ชาก	ชาก	0	/	/	/	/	/	/	/	/
43.โด้ก	โด้	/	โด้	โด้	โด้	โด้	/	/	โด้	โด้
รวมสะกดวรรณยุกต์ชนิด	6/30					5/30				

คำ	A1	A2	A3	A4	A5	N1	N2	N3	N4	N5
37.ตาด	/	(ต)	/	/	/	/	/	/	/	/
38.อู้ด	(อู้ด)	อาด	อู้ด	0	อู้ด	อู้ด	/	/	(อู้)	/
39.เจ็ช	เจ็ช	เจ็ช	เจ็ช	เจ็ช	เจ็ช	/	/	/	/	/
40.ตุก	(ตุก)	/	ตุก	/	/	/	/	/	/	/
41.-										
42.ทอด	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/
43.โป้ด	โป้ด	โป้	โป้ด	โป้ด	โป้ด	โป้ด	/	/	โป้ด	โป้ด
รวมสะกดวรรณยุกต์ชนิด	13/30					5/30				

คำทดสอบทั้ง 3 ชุดแสดงคำตายสระยาวพยัญชนะท้ายเสียงกัก
พบว่าจำนวนคำที่สะกดวรรณยุกต์ของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถกติภาษา
มีปริมาณมากกว่าการสะกดชนิดของคนปกติ คือ
ผู้ป่วยที่มีภาวะวิปถกติภาษาสะกดชนิด 6/30,6/30,13/30
คนปกติสะกดชนิด 5/30,5/30,5/30

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย